

være mig tilladt ved en Række af Tal at søge at godtgjøre min Opfattelse. Jeg forstaaer vel, at saadanne Talstørrelser, gjentagne i et temmelig betydeligt Antal, ikke kunne fæste sig i Hufommelsen for de ærede Medlemmer under Foredraget, men maaſkee man dog vilde skænke dem saa megen Overveelse, at man vilde prøve piden, om de ere rigtige eller ei. Efter Anmærkningerne til Budgettet Sp. 187—88 vil vor Reservefond den 31te Marts udgjøre Noget over 50 Millioner, men jeg troer, det havde været nysigtigere, om man havde istedetfor 31te Marts, sat 1ste April, og saa istedetfor Noget over 50 Millioner sat Noget over 40 Millioner. Thi sammenligner man Sp. 177—78, vil man finde Datoen 1ste April og derefter vor Gjæld 119 Millioner. Man maa altsaa ikke tage Tallene 50 og 119 og holde sammen, men man skal tage begge Datoer eens, altsaa tage 1ste April og saa holde 40 og 119 sammen. Lægge vi saa til de 40 Millioner de andre Activer, som bestaae i udestaaende Fordringer i Kongeriget og Hertugdømmerne, og som heldigviis næsten uden Undtagelse ere meget gode, saa faae vi, at vi i Reservefonden den 1ste April 1869 have 49,841,000 Rb., og fradrages denne Sum Gjældsbeløbet, vil vor Gjæld altsaa udgjøre 69 $\frac{1}{3}$ Million, for at nævne det afrundet. Efter Statsregnskabet for 1867/68 var Regnskabsbeholdningen den 1ste April 1868, henved 5 Millioner. Finantsloven for iaar viser en Underbalance af c. 590,000 Rb., som den anviser af Regnskabsbeholdningen. Dette giver til 1ste April en Regnskabsbeholdning af 4,370,460 Rb. Jeg antager, at det ogsaa omtrent vil blive Resultatet, thi vel — og det kunne vi jo glæde os ved — forøges vor Indtægt i dette Aar, navnlig hvad de indirecte Skatter angaaer, ikke ubetydeligt udover, hvad vi have calculeret i Finantsloven for iaar, men efter Finantsministerens Udtalelser kunne vi vente, at dette Overflud omtrent vil sluges af den Tillægsbevillingslov, der kan ventes for indværende Finantsaar, saa at der ikke vil blive Noget tilovers enten til Forøgelse af Reservefonden eller til Forøgelse af Regnskabsbeholdningen. Af de nævnte 69 $\frac{1}{3}$ Million Rigsdaler er der bud-

getteret en Renteudgift, der for det kommende Finantsaar udgjør neppe 2 $\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler, idet der nemlig foreslaaes en Renteudgift af 4,930,000 Rigsdaler og en Renteindtægt, det er Renten af Reservefonden, af Kassebeholdningen og Udbyttet af Activerne, den grønlandſke Handel, Krudtværket, Udsærod Fabrik og Jernbanerne, altsaa en Renteindtægt, naar jeg regner Udbyttet af de sidstnævnte Activer med, af 2,430,000 Rb., hvilket giver, som jeg har nævnt, dette Tal af 2 $\frac{1}{2}$ Million til Facit. For at komme til disse Tal, har jeg, tilbeels efter Skjon, deelt Udgifterne til den almindelige Enkelkasse, saaledes at jeg har kaldt den ene Deel Afbetaling, den anden Deel Rente, ligesom jeg ogsaa har deelt de derhenhørende Omkostninger; dette forandrer ikke væsentlig disse Tal. Men jeg skal bemærke, at jeg indtil Videre har ladet ude af Betragtning Afbetalingen paa vort Mellemværende med Banken, som findes under § 4 i Lovforslaget; det er en Renteudgift, som vi saaledes maae henføre under de ordinære Udgifter. Hvad nu Status angaaer, da vil efter Budgettets § 3 Forbruget af Formue udgjøre 4,746,000 Rb., men Formindskelsen af Gjælden efter samme Beregning, som jeg nu nævnte, med en Deling af Tilskudet til den almindelige Enkelkasse vil udgjøre 2,440,000 Rb., dette giver en Tilbagegang i Formuen paa 2,330,000 Rb. Vor Gjæld vil, altsaa efter dette den 1ste April 1870 beløbe sig til 71,600,000 Rb., det vil sige hele Reservefondens daværende Beholdning fradragen. Endvidere viser Budgettet os en Underbalance af 815,000 Rb.; drage vi disse fra Regnskabsbeholdningen, giver dette den 1ste April 1871 3,565,000 Rb. Jeg antager, at da Statskassen desuden altid ved Finantsaarets Slutning har endeel Udgiftsrestancer, som den har foreløbig Brug af, og da det har viist sig ved Statsregnskab, at man omkring i de locale administrative Kasser kun har staaende et Beløb af omtrent 2 Millioner, vil en saadan Beholdning af 3 $\frac{1}{2}$ Million være fuldstændig tilstrækkelig til Regjeringens Forelse, og at der altsaa i den Henseende ikke er Noget til Hindre for at kunne undvære en extraordinær